

Projekt Švédsko

V pátek 1. listopadu naši žáci opět pracovali v projektovém vyučování. Jaké téma je čekalo?

V tělocvičně se rozdělili do tří skupin. První klíč k nápovědě si přinesli v kostýmech. Hemžilo se tu spoustu Pipi Dlouhých Punčoch a spoustu námořníků. Další nápovědou byla modrá vlajka s žlutým křížem a pozdravy v cizí řeči, které se děti naučily. A když děti našly všechny dvojice „obráceného“ pexesa, někdo vykřikl: „Švédsko!“

Ano, Astrid Lindgrenová, Alfréd Nobel, Stockholm, IKEA, masové kuličky, Vikingové..., bude to Švédsko. Co budeme zkoumat? Jídlo, pohádky, hry... A budeme tvořit.

Začneme jídlem. Svačina? Ne, švédský stůl. Ale musíte si ho sami připravit. Nejtěžší bylo pochopit, že si ke švédskému stolu nesednu a nejím, ale nejdřív si ho krásně připravím, naservíruji jídlo, nazdobím, pak vezmu vidličku, talířek a ... Jedli s chutí i ti, kteří málokdy něco na svačině sní. Sami si přichystali, vybrali si to, co mají rádi. Výběr byl bohatý... a možná také podlehlí slavnostní atmosféře. Na oběd budou švédské masové kuličky, co určitě neponesou stopy koňského masa, protože je pomlely, usmažily a s omáčkou připravily ruce našich paní kuchařek.

A jdeme na pohádky. Čteme Pipi Dlouhou Punčochu. U práce s textem se děti trochu zapotily. Pracovaly ve smíšených skupinách. Menším to někdy museli starší spolužáci znovu přečíst, někdy i trošku napovědět, protože úkolů bylo dost – kreslení podle textu, tajenka, klíčová slova, orientace v textu... Někdo se učí, někdo už umí, proto jsme ve skupině dva. Pomáháme si. Za splněné úkoly jsou razítka. Důležité je, že čteme, orientujeme se v textu, rozumíme textu. Rozumíme legraci, která je v této knize, pracujeme s fantazií a radostí.

A jdeme tvořit. Povídáme si o Vikinzích, a protože máme dvě skupiny - holčičí a jednu „klučičí“, naše „tvoření“ je odlišné. Děvčata vyrábějí krásné náramky a hoši helmu, kterou nosili Vikingové do boje. Udělali jsme ji „rohatou“, i když jsme se dozvěděli, že „rohatá“ nebyla, protože by byla v boji na překážku. Rohatou si ji udělali hollywoodští filmaři.

Kdo si hraje, nezlobí. Znáte švédskou hru Kubb? Ne? My už ano. Přijel nás ji naučit Švéd - pan Lars Gustavson. Tedy nás kluky. Holky se učily tanec na hudbu známé švédské skupiny ABBA.

Teď se hodilo, že umíme švédsky pozdravit, a tak jsme se s panem Gustavsonem přivítali. Mluvil na nás anglicky. Všem jsme nerozuměli, ale museli jsme dávat dobrý pozor, protože nám vysvětloval pravidla hry, kterou jsme si chtěli zahrát. Trošku česky uměl, tak jsme si navzájem pomáhali. Podařilo se. Hru jsme si s chutí na malém hřišti zahráli. Panu Gustavsonovi jsme poděkovali i za to, že nám přivezl figury, se kterými se hra hraje, a rozloučili jsme se s ním.

Kluci si zahráli a každá skupinka aspoň jednou vyhrála. Ještě ocenit práci děvčat. Ta se předvedla na závěr v tělocvičně ladným, veselým a nápaditým tancem, kde nechyběly ani „zvedačky“. Potlesk byl veliký.

Kdo si myslí, že se v projektech děti neučí, ať se přijde podívat. Učí se četbou, hrou, využívají toho, co samy znají, objevují zajímavé věci novými, zajímavými cestami... a mají zážitek, na kterém se velkou měrou samy podílí. To je víc než jednička. Tu každý nedostane, ale radost z práce může mít každý.